

הת (עכו) 9632-07-25 - מחמוד כנעאן נ' משטרת איכות הסביבה

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 9632-07-25 כנעאן נ' משטרת איכות הסביבה
תיק חיצוני:

מספר בקשה: 5

לפני כבוד השופטת ענבל הוכמן-אמויאל

מחמוד כנעאן

מבקש
נגד

משטרת איכות הסביבה

משיבה

החלטה

1. לפני בקשה להחזרת תפוסים- משאית מסוג וולבו מ.ר. 6302331, מיני מחפרון ל.ז. 153-116, טרקטור JCB, ל.ז. 167408 (להלן: משאית, מחפרון, טרקטור- בהתאמה, וביחד- התפוסים), שנתפסו ביום 02.07.25 במסגרת חקירה המתנהלת על ידי משטרת ישראל והמשטרה הירוקה.

כבר עתה אציין, כי אין מחלוקת כי המשאית והמחפרון שייכים למבקש ואילו לגבי הטרקטור התייצב לדיון אחיו של המבקש, הטוען לזכות.

עוד אציין, כי קיימת הסכמה לשחרור התפוסים בתנאים, לרבות חתימה על התחייבות ומתן ערבות צד ג', אולם קיימת מחלוקת הן לגבי שווי התפוסים והן לגבי גובה ההפקדה הנגזר משווי זה, וכן בנוגע לתנאים נוספים עליהם עומדת המשיבה.

2. בכל הנוגע להתנהלות ההליך- הבקשה לשחרור התפוסים הוגשה למחרת תפיסתם, ביום 03.07.25. הבקשה נשלחה לתגובת המשיבה שהוגשה ביום 11.07.25. מאחר ולא הושגו הסכמות על ידי הצדדים, התיק נקבע לדיון במסגרת תורנות הפגרה, ביום 23.07.25. נוכח התורנות וכן מתכונת העבודה המצומצמת בפגרה, ההחלטה ניתנת כעת.

טענות המבקש:

3. לטענת המבקש, אין כל ראיה הקושרת את התפוסים לביצוע העבירות וממילא אין כל ראיה לביצוע עבירות על ידי המבקש, או על ידי אחיו. עוד נטען, כי אין עילת תפיסה ביחס לכלל התפוסים, שכן הם לא נתפסו בשעת ביצוע עבירה אלא המשאית והמחפרון נתפסו ליד ביתו של המבקש, ואילו הטרקטור נתפס ליד ביתו של אחיו של המבקש.

בבקשה נטען כי תפיסת הכלים גורמת למבקש נזקים כלכליים שכן הוא איננו יכול להפעיל את עסקו, אולם בדיון בפני נטען כי המבקש אינו מעוניין להמשיך בעיסוקו ורוצה למכור את הכלים.

בדיון שהתקיים בפני נטען בנוגע לשווי התפוסים: המשאית שווה לפי מחירון לוי יצחק 55,000 ₪, המחפרון שווה 50,000 ₪ והטרקטור 120,000 ₪ (סה"כ 225,000 ₪). לטענת המבקש, בנסיבות העניין לא מוצדק לבקש הפקדה של 30% מערך התפוסים ויש לקבוע הפקדה נמוכה יותר, אם בכלל, שתיגזר מהשווי הנטען על ידי המבקש. ביחס למחפרון, מכיוון שהוא שייך לאחיו של המבקש ואין לו קשר לעבירות, הרי שמתבקש שחרורו ללא תנאי.

טענות המשיבה:

4. לטענת המשיבה, יש בידיה ראיות לביצוע עבירות על חוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968 וכן לפי חוק שמירת הניקיון, תשמ"ד-1984, על ידי המבקש וכן לשימוש שלו בתפוסים לצורך ביצוע העבירות.

נטען, כי המשך החזקת התפוסים נדרשת לצורך מניעת ביצוע עבירות עתידיות וחילוט עתידי. עוד נטען כי יש צורך בתפוסים לצורך הצגתם כראיה, אם כי גם המשיבה מסכימה כי תנאי זה ירד מהפרק שעה שהתפוסים תועדו.

עוד טוענת המשיבה, כי המניע לביצוע העבירות הנו כלכלי ועל כן, פגיעה כלכלית במבקש הנה מידתית ובלתי נמנעת. המשיבה עומדת על חומרת העבירות והפגיעה שנגרמה לסביבה כתוצאה ממעשיו של המבקש.

המשיבה איננה מתנגדת לשחרור התפוסים בתנאים הבאים:

- איסור דיספוזיציה ורישום עיקול.

- שיעבוד פוליסת הביטוח של התפוסים לטובת המשיבה.

- תשלום דמי האחסנה והגרירה של הרכבים.

- איסור עיסוק בפסולת עד לקבלת רישיון.

- ניקוי כל הפסולת מהאתר.

- הפקדת מזומן של 40% משווי התפוסים, כאשר שוויים הכולל מוערך ב- 328,000 ₪.

- התחייבות עצמית על סך 200,000 ₪.

- ערבות צד ג' של ערב בעל כושר השתכרות.

המשיבה הגישה לעיוני לאחר הדיון מחירון ביחס למחפרון - 74,700 ₪ והטרקטור - 193,700 ₪. יצוין כי בתגובה בכתב שווי התפוסים הוערך בסכום כולל ללא פירוט, כך שהמסקנה המתבקשת היא כי להערכת המשיבה שווי המשאית הנו 59,600 ₪, אולם לא צירפה לכלל כל אסמכתא.

דיון והכרעה:

5. המסגרת הנורמטיבית

סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפוש) (נוסח חדש), תשכ"ט- 1969 קובע:

"סמכות לתפוס חפצים"

(א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש כאיזה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".

בשלב זה של ההליך די שיוצגו בפני בית המשפט ראיות לכאורה המצביעות על פוטנציאל חילוטו של הרכוש, בתום ההליך הפלילי (בש"פ 5769/12 **תמר מזרחי נ' מדינת ישראל** (20.8.12)).

בפסיקות ביהמ"ש נקבע, כי אף לאחר תפיסת החפץ, יש צורך להבחין בין עצם התפיסה, לבין המשך החזקת החפץ, שאז על ביהמ"ש לבחון האם המשך ההחזקה הנה לתכלית ראויה ואינה פוגעת בבעל הנכס מעבר לנדרש (בש"פ 342/06 **חברת לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** (12.3.06)).

6. מן הכלל אל הפרט:

לאחר שעיינתי בתיק החקירה, מצאתי כי מתקיימות בו ראיות לכאורה המספיקות לשלב הזה וזאת בהתבסס על תמונות ודו"חות הפעולה המצויים בתיק החקירה המסומנים 3, 7, 8.

עיון בחקירתו של המבקש מעלה כי הוא קושר את עצמו למעשים ולתפוסים, לרבות לטרקטור.

מהראיות והחקירה עולה כי נעשה בו שימוש על ידי המבקש או מי מטעמו לביצוע העבירות ועל כן מתקיימות עילות התפיסה וקיים פוטנציאל חילוט ביחס לכלל התפוסים.

בעניין זה, אין נפקא מינא היכן נתפסו הכלים על ידי היחידה החוקרת, שכן התפוסים מתועדים היטב בתיק החקירה בזמן ביצוע העבירות. לא למותר לציין, כי ממסמך המסומן 24 בתיק החקירה עולה כי כל התפוסים נתפסו במהלך החיפוש בביתו של המבקש בעצמו.

7. ביחס לשווי התפוסים:

מאחר ומדובר בהליך ביניים, לא מצאתי לנכון לקבוע מהו שווים של התפוסים והדבר ייקבע בתום ההליך העיקרי, במסגרת בקשת חילוט סופית, ככל שתהא כזו. בין הצדדים קיים פער של 100,000 ₪ בהערכת השווי הכוללת, פער שאינו מהותי לצרכי בקשה זו ולכן מצאתי לטובתו של המבקש לקבל את ההערכה הנמוכה מטעמו, בסך כ- 225,000 ₪.

8. ההפקדה המקובלת בחלף חילוט של רכב הנה בגובה 30% משווי הרכב. לא מצאתי לקבל את טענת המשיבה להפקדה גבוהה מהמקובל או לקבל את טענות המבקש להפקדה נמוכה מהמקובל, או ללא הפקדה כספית כלל. כאמור, חומר הראיות קושר באופן ישיר את התפוסים לביצוע העבירה. מדובר בעבירות שמבוצעות מתוך מניע כלכלי מובהק ושפגיעתן בכלל הציבור גבוהה. על כן, את האינטרס של הפרט יש לאזן את מול הפגיעה באינטרס הציבורי הכללי (לעניין שווי ההפקדה המקובל ראו בש"פ 3616/11 **חגי זגורי נ' מדינת ישראל - משטרת ישראל** (פסקה 16, מיום 24.5.11)).

כמו כן אורה על חתימה על ערבות עצמית בגובה 200,000 ₪ וערב צד ג' - כמוסכם על הצדדים, וכן איסור דיספוזיציה. שמעתי את הנטען על ידי המבקש בדיון, כי הוא מעוניין למכור את התפוסים. אני סבורה כי לעת הזו, כאשר החקירה הפכה לגלויה אך לפני כחודש ימים (ביום 02.07.25), עוד לא בשלה העת להחליט על מכירת התפוסים. המשיבה לא הגישה לעיוני רשימת פעולות לביצוע, אולם נוכח הזמן הקצר שחלף מאז נפתחה החקירה ועד היום, סביר להניח כי עדיין יש פעולות חקירה לא מעטות לבצע בטרם יועבר התיק לעיון תובע ויוחלט על אופן המשך הטיפול בתיק (ראו: בע"ח (מרכז) 16453-09-17 **יגמור סאמר נ' מדינת ישראל - מחלקת חקירות מכס ומע"מ** (28.11.17)).

בנוסף, תונפק פוליסת ביטוח מקיף שתשועבד לטובת המשיבה. נתתי דעתי לטענות המבקש כי מדובר בכלי תחבורה ישנים שלא ניתן לבטחם בביטוח מקיף, אולם לא הובאה כל אסמכתא לטענה זו. יש הכרח בביטוח התפוסים, בפני גניבה או נזק שעלולים לפגוע בשווים ובתכלית החילוט.

לא מצאתי כי יש מקום להורות על תנאים נוספים כמבוקש על ידי המשיבה, כגון קבלת רישיון עסק או ניקוי השטח. מדובר בכללים שאינם קשורים לתכלית חלף התפיסה ואינם תנאים מקובלים בשחרור רכב תפוס.

לסיכום:

א. ניתן בזאת צו האוסר כל דיספוזיציה במשאית מסוג וולבו מ.ר. 6302331,

מיני מחפרון ל.ז. 153-116, טרקטור JCB, ל.ז. 167408. הצו

יירשם במשרד הרישוי כתנאי לשחרור התפוסים.

ב. המבקש יפקיד סך של 67,000 ₪ במזומן או בדרך של ערבות בנקאית בקופת

בית המשפט להבטחת חילוט עתידי. ההפקדה מהווה תנאי לשחרור

התפוסים.

ג. המבקש יחתום על התחייבות בסכום של 200,000 ₪ לשיפוי המדינה במקרה

שיפר את התנאי שבסעיף א' לעיל, כתנאי לשחרור התפוסים.

ד. תחתם ערבות של צד ג' המקובל על המשיבה, בגובה 100,000 ₪, כתנאי

לשחרור התפוסים.

ה. המבקש יבטח בביטוח מקיף את התפוסים והמדינה תירשם כמוטב בפוליסה.

החלטה זו תיכנס לתוקף בתוך 5 ימים, על מנת לאפשר לצדדים לבחון הגשת ערר.

זכות ערר כחוק, בהתאם לסעיף 38 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש).

תיק החקירה יימסר בחזרה לידי המשיבה על ידי מזכירות ביהמ"ש, החל מיום 14.8.25 נוכח היעדרי

מביהמ"ש בשל הפגרה. הדו"ח הסודי שסומן בדיון עה/1 לא ייסרק והוא יישאר בתוך תיק החקירה.

ניתנה היום, י"ז אב תשפ"ה, 11 אוגוסט 2025,

בהעדר הצדדים.